

टिंब - टिकली - टिळा

एक होतं भलं मोठं विश्व --
मावेना हातांत, मावेना मुठींत,
आक्रसलें, आक्रसलें, आक्रसलें,
झालें त्याचें “टिंब”.

टिंबाने धरला रस्ता सरळ —
झाली त्याची रेघ.

टिंबाने धरला फेर —
झालें त्याचें वर्तुळ.

टिंब गेले “प्रोग्रॅम” मधे --
झाले त्याचे त्रिकोन - चौकोन, - आणि
गेलें तें भूमितीच्या पुस्तकांत !!

टिंब बसलें पेन - पेन्सिलीवर --
झालें त्याचें टोंक
अवतरलीं त्यांतून अक्षरे,
अक्षरांनी झाले शब्द, शब्दांचे झालें वाढमय.

त्यांतून झाला ज्ञानप्रसार, टिंब पसरलें जगभर.
टिंब गेलें प्रकाशाच्या किरणांत,

आणलें त्याने जग उजेडांत.

टिंब गेलें “लेझर-बीमू” मधे
आणि करूं लागलें “सर्जरी”

टिंबाने दुणुक दुणुक उड्या मारल्या गणितांत -
झाल्या लाखवांच्या उलाढाली.